

measkъ de la Dзмнезеѣ o nozъ inkpedinъare despre natъra sa cereaskъ, se petpasse în demertъ, ші mezъ natъrъ-zeci de zile ші natъrъ-zeci de nopți fъръ ka съ bea saѣ съ mъninче.

Ші, kъ frъntea ne pъmintъ, mълцмиà лѣ Dзмнезеѣ kъ i eptasse a se птеa skъti de trevъingеле trъnълѣ, a ші învinge foamea ші setea, ші a ші kълkà materia съв niçioare, kъndъ în mizlokълъ întъneçimii nopții de алъ natъrъlea se appъtъ de odatъ la vederea sa, ka kъmъ аръ fi eșitъ din pъmintъ saѣ аръ fi klъzъtъ din черъ, o fiindъ че se пъреà a fi dintre oameni, kъ toate kъ talia ei epà de xнъ niçiorъ ші жъмъtate mai înaltъ de kъtъ talia oamenilorъ.

Fiindъ streinъ la vedere kare se prodъçeà astъfelъ ne neaștentate epà frъmoasъ, d'acea frъmъseçe-tpistъ, mîndrъ ші inkpъntatъ kare s'a deskonepitъ лѣ Dante ші лѣ Miltonъ. Okiълъ ei пъреà kъ skotea fokъ; vîntълъ demertълѣ, kare'ї da înderъtъ лъngълъ съв пъръ negръ, fъçeà съ i se vazъ frъntea, kare aveà xнъ semnъ, гъpa ei despreççitoare se îчepkà a sърpide, dar aчestъ sърpisъ epà plinъ de disperare; kapълъ ei epà inkonçispatъ d'o açrealъ albastръ ші fъkъtъ d'o flakъpъ пълitъ ka çelle че filfiъ ne d'assъpra abisse-lorъ; în çea din çpъtъ, de kъte opî niçiorълъ ei kълkà ne pъmintъ, o flakъpъ, astъfelъ ka flakъpa de ne frъntea sa eșià ka o skinteie de съв pъmintъ.

Ea epà aчeea ne kare skpîntъpa a nъmit'o nekъtezîndъ fъръ îndoealъ a o nъmi алъfelъ. — *Çeea че îtblъ în întъnepikъ.* Stъtъ înaintea Kpistълѣ, a kъ-